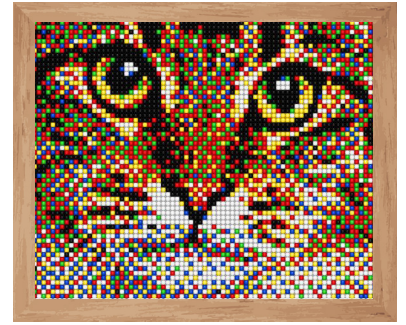

Eriks tavla

Erik kommer hem från skolan glad och upprymd. Han älskar att rita och bild är hans favoritämne. Och nu kommer deras klass att göra ett jättespännande projekt. Pixelkonst heter det. Erik är upprymd när han berättar det för mamma med fikabröd i munnen. Han vet att mamma så många gånger har sagt att man får inte prata med mat i munnen, men detta är så spännande att det bara måste pratas ut! Mamma ler och för en gångs skull påpekar hon inget om maten.

– Förstår du!? Man gör en stor tavla med bara olika färgpinnar som man trycker in i en ram efter ett schema. Och när man är färdig kommer en jättefin bild fram. Man ser inget på nära håll, men så fort man backar, blir det en bild! Eriks ögon är runda och stora som tallrikar.

– Det låter jättespännande, säger mamma. Men det måste väl vara en del arbete med att lägga pinnarna rätt?

Erik nickar. Visst är det det! Man ska ha tålamod, har fröken sagt. Och det kommer att ta lång tid.

– Vi ska dela upp tavlan i flera bitar och varje grupp ska jobba med sitt. Det är bara sex färger man ska använda - svart, vitt, gult, blått, rött och grönt.

Veckorna går och alla i Eriks klass jobbar med projektet. Ibland tar han kort på sin del av bilden och visar mamma.

– Det är ju sant att man inte kan uppfatta vad det är för bild ni skapar, utbrister mamma. Vad ska detta föreställa?

– Det får du se, säger Erik hemlighetsfullt.

Äntligen är tavlan färdig. I veckan ska klassen ha föräldramöte och då får alla föräldrar beundra den färdiga tavlan.

– Oj, vad fin den var! Och ni gjorde det alldeles själva? Mamma låter riktigt imponerad när hon med många andra föräldrar står framför tavlan.

Erik är stolt. På väggen i deras klassrum hänger en stor tavla med en katt på. Tittar man på avstånd på tavlan är det en perfekt bild av ett kattansikte, men går man närmare, försvinner bilden och man ser bara en massa pinnar i olika färger.

När de går hem, säger mamma fundersamt:

– I Bibeln finns det några ord som er fina bild påminde mig om. Där står det "Nu ser vi bara en otydlig spegelbild, men då ska vi se ansikte mot ansikte". Och är det inte så att här på jorden har vi många frågor? Vi kan inte förstå allt som händer. Speciellt svårt är det då vi eller andra råkar ut för sådant som är tungt och svårt. Så undrar vi varför? Vi kan ju inte se någon mening eller något mönster i det hela. Då ska vi minnas att vi ser "bara en dunkel spegelbild". Vi ser tavlan endast på nära håll. Men i himlen får vi se hela tavlan! Där kommer vi att förstå och se tydligt - "ansikte mot ansikte".

Också då vi inte förstår eller ser någon mening på grund av att vi står för nära, får vi lita på Gud. Han ser helheten.

INESE P JOHANSSON

IDÉ: GUN AHLBERG BACKHEDEN UR BARNAVÄNNEN

